

ירושלים מתייחדת עם זכרו של ז'בוטינסקי

זכרו של זאב ז'בוטינסקי הועלה אתמול בירושלים בעצרת רבת משתתפים שנערכה במלאות 20 שנה להסתלקותו. בעצרת חושמעו דבריהם של מר מנחם בגין וד"ר א. אלטמן.

אף על פי שהכניסה היתה לפי כרטיסים, היה אולם קולנוע "אוריון" מלא עד אפס מקום. במרכז הבמה נקבעה גזנות ענק של ראש בית"ר ומשני צדדיה דגלי הלאום. לאחר שחבר מעצת עיריית ירושלים מר אברהם אקסלרוד פתח את העצרת, קם הקהל על רגליו ושר את המנון בית"ר. האורות כבו והקהל התייחד בשני רגעי דומיה עם זכרו של זאב ז'בוטינסקי, ובית"רי במדים הדליק את נר הזכרון. מר שמעון פינקל מתיאטרון "הבימה" קרא את "ההספד" של זאב ז'בוטינסקי כשהקהל מקשיב ברטט. אוירת התרגשות והתפעלות שררה כשפינקל הקריא קטעים נוספים מיצירותיו של זאב ז'בוטינסקי והקהל הגיב בהתרגבות רבה. התזמורת של "קול ישראל" ניגנה מיצירותיו ופרק מתהילים.

ד"ר א. אלטמן: ז'בוטינסקי צדק בכל

בדברי הערכתו לזאב ז'בוטינסקי הכריז זה"כ ד"ר א. אלטמן כי הוא צדק בכל.

היום ישנם המודים אמנם בגדלותו של ז'בוטינסקי כשמוסיפים לכך הסתייגות כאילו טעה ושגה בדברים עקרוניים. האמת היא שהוא צדק בכל, ותורתו ניצחה בכל השטחים: במרדו כהבלגה, בגישתו כי אין אנו עפר ואפר אלא עם גדול, וכך גם בתורת החופש הכלכלי. בעמדו על ייסוד ההסתדרות הציונית החדשה, אמר ד"ר אלטמן כי אל-מלא היה ז'בוטינסקי משתחרר בזמנו מכבלי ההסתדרות הציונית, שלא רצתה להכיר ב"מטרה הסופית", לא היה קם האצ"ל ולא היינו מגיעים לאשר הגענו. תורתו של ז'בוטינסקי ניצחה לא רק בעבר; היא צודקת ואקטואלית גם היום, בכך שקבעה כי רק בארץ ישראל השלמה ימצאו כל היהודים מקלט.

מנחם בגין: אשרינו, תלמודי ז'בוטינסקי אנחנו!

תוך קשב רב האזינו למסה שהשמיע מר מנחם בגין על אישיותו ופועלו של ראש בית"ר. בנאומו קבע מר בגין שלא רק 40 שנות פעולתו של זאב ז'בוטינסקי, אלא גם 20 השנים שלאחר מותו — כל 60 השנים — אפשר לכנותן, מבחינת ההיסטוריה של עמנו כתקופת ז'בוטינסקי.

את זכריו סיים באמרו:

בסיפורו המופלא "המנורה" מדגים הרצל כיצד, על ידי פעולת שחרור, מתפזרת ונסוגה האפילה, בה חי עם משועבד ונרדף. עם הדלקת הנר הראשון עדיין מקיפה האפלה. אבל מדי יום ביומו, עם הצטרפותם של

העניים, הנדכאים, הסובלים והמאמינים, ב"הדלק גר נוסף — קם האור הגדול. ובדלוק כל הגרות בולטת ליד אשו של הנר — השמש. וגם אם ברוד חשוא עצמו ישרף בשמשו את האור הרי "אין לך תפקיד יותר נעלה מאשר להיות השמש ליד האור". כל ימי חייו היה זאב ז'בוטינסקי שמש ליד האור הלאומי הגנוז. בתשיכה הוא הרליק את גרות התקומה, בידעו כי אולי בהעלאת האורות ובשמשו אותם — ישרף בעצמו. אך הוא ידע כי נעלה הוא התפקיד להיות שמש ליד מנורת ההתחדשות הלאומית. וכן אנחנו — טוב לנו לדעת כי היינו שמשים של השמש ליד האור. לכן בערב התייחדות זה נאמר בכל לבנו ובכל נפשנו:

בגולה ובמולדת, בחול ובהג, במלחמה ובשלום, במחותרת ובגלוי, בדיכוי ובשחרור, בבית הסוהר ובמחנה ריכוז, בימים טובים כבימים קשים, בעינויי השאיפה ובשמחת התקומה — תמיד-תמיד, אשרינו מה טוב ומה נעים חלקנו, כי תלמידיו של זאב ז'בוטינסקי אנחנו.

בסיום העצרת השמיע החזן ר' ישראל בר-זכאי תפילת "אל מלא רחמים". העצרת ננעלה בשירת התקווה.

מדינות ערב יטיזו חרם על פרס

קהיר 27 (ע"ר) — מקור של מיניסטריון הכלכלה של לבנון, שצוטט על ידי עתון הערב המצרי "אל מסא" אמר כי לשכות החרם האנטי-ישראלי בכל מדינות ערב החליטו להפעיל אמצעי חרם נגד פרס, אם תעמוד מדינה זו בהכרתה בישראל ר"תמשיך לקיים יחסי מסחר אתה.